

Arpád Teremt

megválaszolatlan

Budapest, 1968. május 25.

Igen Tisztelt Uram!

Tegnapelőtt délből személyesen kerestem Önt lakásán, de nem találtam odahaza. Minthogy az ajtót nyitó hölgy figyelmeztetett, hogy jó lesz előbb telefonon jelentkezni, azért most előre jelentkezem, persze nem telefonon, mert nekem már nincs telefonom, hanem levélben és így írásban kérem Önt: sziveskedjék pár sorban értesíteni, hogy hajlandó-e nekem módot nyújtani a személyes találkozásra és milyen időpontban. Röviden jelzem, miről van szó.

Baranyai Arpád írói álnév alatt szerzője vagyok "A hitetlenség apológiája" című könyvnek, mely 1961-ben jelent meg a Kossuth Kiadó "gondozásában" számomra igen fájdalmas kihagyásokkal. Azóta "PENTATEUCHUS" címmel megírtam e könyv folytatását, amely azonban itt Magyarországon - az Állami Egyházügyi Hivatal elzárkózása folytán - nyomtatásban nem jelenhet meg - még saját kiadásomban sem. Most szeretném ezt az írást valahol külföldön német nyelven megjelentetni, akár mint könyvet, akár mint cikksorozatot. Alig hinném, hogy ennek különösebb akadálya lenne abban az esetben, ha Ön hajlandó lenne könyvemhez akár magyar, akár német nyelven előszót, vagy ajánlólevelet írni. Tudom: Ön híve az experimentálásnak minden téren és úgy vélem, hogy századunkban az én vallásalapítási tervem a legmerészebb és legkorszerűbb experimentum... Az Ön nemzetközi tekintélye talán megnyit számomra olyan ajtót is, melyet - ma még - nem sietnek előttem kinyitni...

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Sesem csináltam titkot abból, hogy nem vagyok marxista, de azért reménykedem abban, hogy sikerülni fog megértetni magamat a becsületes marxistákkal is. Én rendületlenül bizom elgondolásom igazában és sikerében is. Seha semmi sem tudna ebben a hitemben megingatni. Azt azonban lehetségesnek tartom, hogy az általam elvetett mag kikelését én már nem fogom megérni. Megadással vállalom ezt a tragikus sorsot is. Én vallásos ateista vagyok.

Mellékelem könyvem készülő német kiadásának eltervezett címlapját is. Boldog lennék, ha rávezethetném: Lukács György előszavával. Ebben

megválaszolás

Arpád Ferenc

Budapest, 1968. május 25.

Igen tisztelt Úr!

Nagyon megköszönöm az Önnek személyes beszélgetését. Tegnapelőtt délután személyesen kerestem Önt lakásán, de nem találtam otthon.

Köszönöm az értesítést, hogy

előző telefonbeszélgetésünk óta nem voltam kapcsolatban Önnel.

Összefoglaló:

Ön nem telefonozott velem, mert nem voltam otthon, hanem leveleztem, perverz

írásaimon keresztül. Szeretném, ha Ön is megírná nekem, hogy hajlandó-e

írni nekem, mert nekem nagyon fontos lenne, hogy megismerjem Önt személyesen.

Remélem, hogy Ön is megírná nekem, mert nekem nagyon fontos lenne, hogy megismerjem Önt személyesen. **Budapest 62.**

Röviden írok, mert nincs időm. **Postafiók 372.**

Baranyai Arpád írói név alatt írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

"A hitetlenek" című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

Önnek megírtam a könyv felépítéséről, amely azonban itt Magyarországon

szigorú cenzúra alatt áll. Azóta "PENTATEUCHUS"

című könyvemről írtam az "A hitetlenek" című könyvemről. **Postafiók 372.**

*****

Árpád Baranyai:

P E N T A T E U C H

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Irgendwo in Europa, 1968.

*****

Ich bin überzeugter Atheist, glaube also weder an die Existenz Gottes, noch an das Weiterleben nach dem Tode. Dennoch ehre ich in jedem Mann die aufrichtige Religiosität, und betrachte irgendeine Religion für jeden Menschen - auch für den Atheisten - als unerlässlich. Nach meinen Beobachtungen sind religiöse Menschen besser, liebenswerter, zuverlässiger, und - ich glaube - auch glücklicher.

Meiner Ansicht nach gehört beim heutigen Stand unserer kulturellen Entwicklung der Glaube an die Existenz höherer Wesen und an die Unsterblichkeit der menschlichen Seele nicht mehr zum Wesen von Religion und Religiosität. Meines Erachtens besteht das Wesen der Religiosität darin, dass wir die Moralgesetze in Ehren halten, dass wir gut sein wollen, uns systematisch selbst erziehen, und unseren Möglichkeiten entsprechend bestrebt sind auch das Leben unserer Mitmenschen zu erleichtern.

In meinem im Jahre 1961 erschienenen Buch: "Apologie des Unglaubens" habe ich berichtet, welche Überlegungen mich - den ehemaligen katholischen Priester - zum Atheisten werden liessen. In dem vorliegenden Buch will ich nun darlegen, wie nach meinen Vorstellungen 1. das Kredo, 2. die Ethik, 3. die Aszetik, 4. das Gemeinschaftsleben und 5. der hierarchische Aufbau der künftigen Weltreligion gestaltet sein wird. Mein Werk setzt sich daher - ebenso wie die Thora - die 'fünf Bücher Moses' - aus fünf Teilen zusammen, und ich habe es deshalb PENTATEUCH genannt. Auch unter den sechs kanonischen Büchern meiner Religion nimmt der Pentateuch den ersten Platz ein, nicht allein nach der Reihenfolge, sondern auch angesichts der Wichtigkeit.

Meiner Überzeugung nach erlebt die Menschheit jetzt die historische Epoche des Übergangs vom Theismus zum Atheismus. Und ich glaube: es könnte keine grössere Katastrophe über die Welt kommen, als wenn aus den Seelen der Menschen gleichzeitig mit dem Gottesglauben auch der ethische Idealismus, die Spiritualität und die Sehnsucht nach dem Guten entschwände. So erblicke ich meine Lebensaufgabe nicht darin, den Atheismus zu propagieren, sondern in der seelischen Betreuung der Atheisten und jener, die in ihrem Glauben wankend geworden sind.

Wir sind so viel wert, wie unsere Moralität wert ist. Auch das Wesen der Kultur liegt in der Moral. In den letzten Jahren ist es für mich völlig offenkundig geworden, dass eine hochstehende ethische Kultur ohne Religion und Religiosität nicht vorstellbar ist. Davon möchte ich mit nüchternen Argumenten auch die Marxisten überzeugen.

*****

MP-5 2/22